

Zajatá

z Pozlovic

Ža-lo dě-vče, ža-lo trá-vu, aj, ža-lo dě-vče,
ža - lo trá - vu, ne-da-le-ko vi-no-hra - du.

- 2 Pán sa na ňu z okna dívá, aj, pán sa na ňu z okna dívá,
on si na ňu rukú kývá.
- 3 „Širuj, kočí, širuj koně, aj, širuj, kočí, širuj koně,
pojedeme v čiré pole.“
- 4 Čiré pole projíždžali, aj, čiré pole projíždžali,
až sa k děvčati dostali.
- 5 „Daj nám, děvče, daj nám záloh, aj, daj nám, děvče, daj nám záloh,
žes na panském trávu žalo.“
- 6 Dávala jim svú plachtičku, aj, dávala jim svú plachtičku,
pán ju pojal za ručičku.
- 7 „Už si, děvče, už si moje, aj, už si, děvče, už si moje,
líbí sa mně líčko tvoje.“
- 8 Tobě moje a mně tvoje, aj, tobě moje a mně tvoje,
líbijá sa nám oboje.“

Zajatá

z Pozlovic

1

Žalo děvče, žalo trávu
nedaleko vinohradu.

2

Pán sa na ňu z okna dívá,
on si na ňu rukú kývá.

3

„Širuj, kočí, širuj koně,
pojedeme v čiré pole.“

4

Čiré pole projíždžali,
až sa k děvčati dostali.

5

„Daj nám, děvče,
daj nám záloh,
žes na panském
trávu žalo.“

6

Dávala jim svú plachtičku,
pán ju pojal za ručičku (*dim.*).
7

7

„Už si, děvče, už si moje,
líbí sa mně líčko tvoje.

8

Tobě moje a mně tvoje,
líbijá sa nám oboje.“

Die Gefangene

aus Pozlovice
(Ort bei Uherské Hradište,
dt. Ungarisch Hradisch)

Es schnitt ein Mädchen, schnitt Gras
Nicht weit vom Weinberg.

Der Herr schaut aus dem Fenster auf sie,
er winkt ihr mit der Hand.

„Kutscher, schirre die Pferde an,
reiten wir ins weite Feld.“

Sie ritten durch das weite Feld,
bis sie zum Mädchen gelangten.

„Gib uns, Mädchen,
gib uns ein Pfand,
weil du auf des Herren (Land)
Gras geschnitten hast.“

Sie gab ihnen ihr Tüchlein,
der Herr nahm sie bei der Hand.

„Schon bist du, Mädchen, die Meine,
mir gefällt dein Gesicht.

Dir das meine und mir das deine,
sie gefallen uns beiden
(*d.h.* gegenseitig).“

KH 14.08.2000